

ΑΠΕΡΓΙΑ ΣΤΟ ΛΙΜΕΝΕΣΟΥ

Την Τετάρτη, 1η του Μάρτη Εξέπασε στη Λεμεσό αὐθόρμητη στάση ἐργασίας τῶν λιμενεργατῶν. Τὸ λιμάνι παρέλυσε γιὰ 24 ὥρες. Ἡ στάση διαμαρτυρίας στρεφόταν ἐνάντια στὴ βαρεὶὰ φορολογία πού ἐπέβαλε στοὺς ἐργάτες τὸ Γραφεῖο Φόρου Εἰσοδήματος.

Τὸ θέμα τῆς φορολογίας τῶν ἐργατῶν πού χρονολογεῖται ἀπὸ 3 χρόνια, ἀφορᾷ κυρίως τὶς ἀπολαβές πού ἔχουν οἱ ἐργάτες ἀπὸ τὸ ἐνθαρρυντικὸ μεροκάματο. Οἱ λιμενεργάτες ἀπαιτοῦν μειωμένη φορολογία γιὰ τὶς ἀπολαβές πέραν ἀπὸ τὸ βασικὸ μεροκάματο. Προηγουμένα διαδήματα καὶ ὑπόμνημα γιὰ τροποποίηση τοῦ νόμου φορολογίας δὲν ἔδωσαν λύση καὶ ικανοποίηση τοῦ αἰτήματος ἀπὸ τὸ κράτος, γιὰ νὰ ὁδηγηθοῦν οἱ ἐργάτες τελικὰ σὲ δυναμικὴ ἀντίδραση. Μὲ τὴν ἀπεργία οἱ συντεχνίες κάλεσαν Γε-

νικὴ Συνέλευση τῶν ἐργατῶν καὶ εἰσηγήθηκε τὴν ἐπιστροφή στὴ δουλειὰ καὶ νὰ δοθεῖ 10ήμερη προειδοποίηση γιὰ λύση τῆς διαφοράς. Ὁ κίνδυνος μὲ τὸ σταμάτημα τῆς ἀπεργίας εἶναι τὸ ξεκίνημα μακρόχρονων διαβουλεύσεων καὶ ἀνανέωση τῶν προειδοποιήσεων, πράγμα πού σίγουρα δὲν ἐξυπηρετεῖ τοὺς ἐργάτες. Ἡ ἀποφασιστικὴ ὁμῶς τῶν λιμενεργατῶν φαίνεται πὼς δὲν θὰ ἐπιτρέψει μιὰ τέτοια πορεία.

Τὸ αἶτημα τῶν λιμενεργατῶν εἶναι δίκαιο γιὰ τὴν ὥρα πού ἡ οὐκονομικὴ

πολιτικὴ τῆς κυβέρνησης ἐνθαρρύνει μὲ τὰ γνωστὰ μέτρα τὴν ἰδιωτικὴ πρωτοβουλία γιὰ «ἀνάκαμψη» καὶ οὐκονομικὰ θαύματα πού καταλήγουν σὲ ὑπερκέρδη γιὰ τὴν καπιταλιστικὴ τάξη, τότε παρόμοια ἐνθάρρυνση μὲ μειωμένη φορολογία αὐτῶν τῶν ἐργατῶν δὲν θὰ πρέπει νὰ ἦταν ἐχτὸς τῆς λογικῆς.

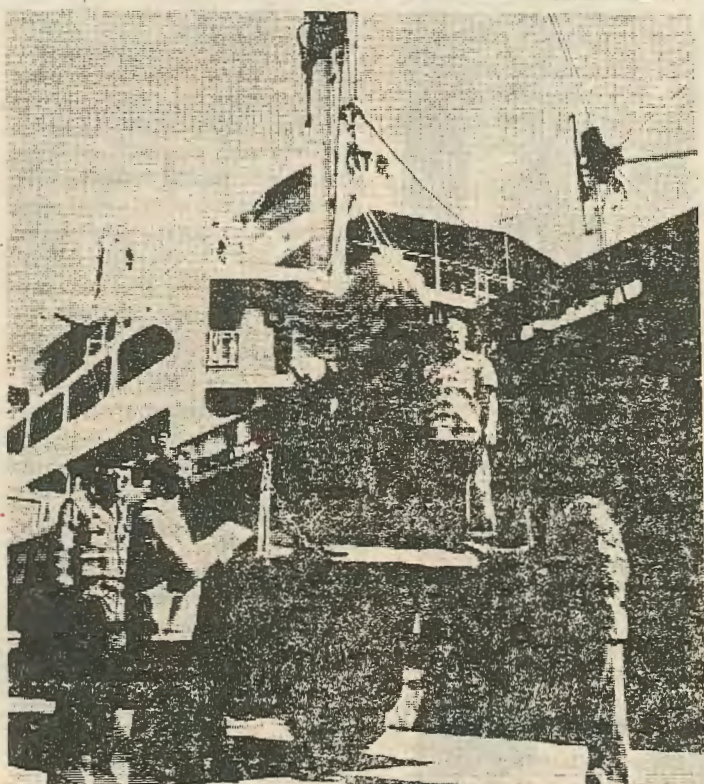
Ἀκόμα τὸ αἶτημα τῶν λιμενεργατῶν εἶναι δίκαιο σὰν αἶτημα γιὰ οὐκονομικὴ κατάχτηση πού θὰ ἐξυπηρετῇ τὰ συμφέροντα ἐργατῶν. Οἱ λιμενεργάτες πού δουλεύουν ἀντάμα μὲ τὸ θάνατο μὲ καθημερινούς τραυματίες στὸ νοσοκομεῖο ἔχουν κάθε δίκαιο στὸν ἀγῶνα τους. Κάθε κατάχτηση τῶν ἐργατῶν τοῦ λιμανιοῦ εἶναι κατάχτηση ὁλόκληρης τῆς ἐργατικῆς τάξης τῆς Κύπρου.

Στὶς ἄλλες σελίδες:

- Αἴγυπτος: Πορεία πρὸς τὴν ἀντίδραση
- Οἱ προ-υπολογισμοὶ
- Οἱ μισθοὶ τῶν ἐνοφροῦρων
- Ἡ ἀποικιακὴ ἐπανάσταση
- Μαθητικοὶ ἀγῶνες

ΛΙΜΑΝΙ

ΟΙ ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΕΣ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ

Μιλουν οι ίδιοι οι εργάτες:

1. Τί ἔχετε νὰ πῆτε γιὰ τὴ φορολογία πού σᾶς ἔβαλε τὸ Γραφεῖο Φόρου Εἰσοδήματος;

—Δὲν ἀρνούμαστε νὰ πληρώσουμε τὴν καθιερωμένη φορολογία πάνω στὸ βασικὸ μεροκάματο καὶ ἓνα λογικὸ ποσοστὸ πάνω στὸ ἐνθαρρυντικὸ. Ὅχι ὁμῶς τέτοια βαριὰ φορολογία πού ἐξανεμίζει τὶς ἀπολαβές μας ἀπὸ τὸ ἐνθαρρυντικὸ. (Πραξίς—Στέλεχος τῆς ΠΕΟ).

—Πρῶτα ζητοῦμε ἀναπροσαρμογὴ τῶν συντελεστῶν φορολογίας καὶ μετὰ νὰ προχωρήσει τὸ Γραφεῖο Φόρου Εἰσοδήματος. Τὸ ἐνθαρρυντικὸ μεροκάματο ἀπαιτοῦμε ν' ἀπαλλαγεῖ ὁποιασδήποτε φορολογίας. (Λάλος—ΣΕΚ).

—Νὰ μὲ φορολογεῖ τὸ Γραφεῖο Φόρου Εἰσοδήματος πάνω στὸ μεροκάματο πού παίρνω κ' ὄχι πάνω στὸ ἐνθαρρυντικὸ. Ἐγὼ δίνω αἷμα γιὰ νὰ μαζέψω αὐτὰ τὰ χρήματα γιὰ τὴν οἰκογένειά μου. (Κεμάλ Μεχμέτ — 32 χρόνια λιμενεργάτης).

—Ἡ ἀποφῆ μου εἶναι νὰ φορολογηθῇ πάνω σ' ἓνα φλάτ ποσό. Ὅπως γίνονταν πρὶν καὶ γίνεται τώρα μὲ τὸ Ταμεῖο Προνοίας, πού μᾶς ἀφαιροῦν 350 μίλς τὸ μεροκάματο. Τὸ φλάτ ποσό, πού θὰ πρέπει νὰ συμφωνηθεῖ, νὰ περιλαμβάνει τὸ

βασικὸ καὶ τὸ ἐνθαρρυντικὸ μεροκάματο. (Δημητράκης Κόμβος — Στέλεχος τῆς ΣΕΚ).

2. Τί ἔχετε νὰ πῆτε γιὰ τὴ στάση ἐργασίας;

—Ἡ στάση ἐργασίας χρειάζονταν γιὰ νὰ βγεῖ στὴν ἐπιφάνεια τὸ πρόβλημα. Οἱ ὑπεύθυνοι πού θὰ χειριστοῦν τὸ θέμα θὰ πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι ἡ ἀπεργία θὰ κλιμακωθεῖ ἂν δὲν λυθεῖ τὸ πρόβλημα ἱκανοποιητικὰ. (Πραξίς).

—Ἄν ἡ ἀπεργία συνεχιζόταν γιὰ δευτέρη μέρα, θὰ ὑποχρεώναμε τὴν Κυβέρνηση νὰ δεῖ μὲ μεγαλύτερη σοβαρότητα τὸ πρόβλημα. (Λάλος).

—Ὁ λόγος πού δὲν συνεχίσαμε τὴν ἀπεργία εἶναι γιὰτὶ ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στὴ συντεχνία μας, γιὰ νὰ μὴ χαθοῦν περισσότερα χρήματα καὶ γιὰτὶ θέλουμε νὰ δεῖξουμε καλὴ θέληση. (Πραξίς).

3. Πῶς θὰ προχωρήσουν οἱ Συντεχνίες; Ποιὲς ἄλλες ἐνέργειες θὰ βοηθήσουν στὸ πρόβλημα;

—Δὲν μπορούμε ν' ἀναφέρουμε τοὺς τοποῦς μὲ τοὺς ὁποῖους οἱ Συντεχνίες ἀποφάσισαν νὰ ἐνεργήσουν. (Σεῖτάνης — Στέλεχος τῆς ΠΕΟ).

—Στὴν ἐπιτροπὴ ἐπαφῶν ἐξ ἄλλου, μὲ τὰ ὑπεύθυνα κυβερνητικὰ σώματα, ὑπάρχουν καὶ λιμενεργάτες. (Πραξίς).

—Οἱ βουλευτές τῆς Λεμεσοῦ θὰ πρέπει νὰ ἔρθουν στὸ λιμάνι νὰ ἀκούσουν τὰ προβλήματα μας καὶ νὰ δοῦν ἀπὸ κοντὰ τὶς συνθήκες δουλειᾶς. (Λιμενεργάτης τῆς ΠΕΟ).

4. Ἐχετε νὰ πῆτε τίποτ' ἄλλο;

—Μιὰ μεγάλη παράλειψη εἶναι ἡ ἐλαττωματικὴ ἀσφαλιστικὴ κάλυψη. Ἀρκετοὶ λιμενεργάτες κάνουν δικές τους ἀσφάλειες, ἐνῶ οἱ Συντεχνίες μελετοῦν τρόπους ἀσφάλισης τῶν λιμενεργατῶν. (Πραξίς).

—Εἶμαι ἐπιστάτης. Χτύπησα πρὶν 5 μῆνες. Αὐτὴ τὴ στιγμή ἐργάζομαι μὲ παρόλοτο χέρι. Δὲν μπορῶ νὰ κάνω διαφορετικὰ γιὰτὶ τὸ ἐπίδομα πού παίρνω (₯6) τὴ βδομάδα δὲν καλύπτει τὰ ἐξοδα τῆς οἰκογένειάς μου. (Γιάννος Ἀγγελῆ — ΣΕΚ).

—Ἐχουμε πολλοὺς χτυπημένους. Τὸν Παντελὴ Κυπριανοῦ (αὐτοδίδακτος ζωγράφος) πού βρίσκεται στὸ Γενικὸ Νοσοκομεῖο ἐδῶ καὶ 25 μέρες περίπου, τοὺς Κώστα Κοιμίστη, Παύλο Ἡρακλέους καὶ πολλοὺς ἄλλους. (Στασής—ΠΕΟ).

στὴ σελίδα 8

ΟΙ ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΕΣ ΛΕΜΕΣΟΥ

ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΘΑΡΡΥΝΤΙΚΟ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΟ

Τὸ ἐνθαρρυντικὸ μεροκάματο θὰ πρέπει νὰ ἀναλυθεῖ σὲ δόθος, θὰ πρέπει νὰ προβληματίσει, Συντεχνίες καὶ ἐργαζομένους, μέσα σὲ ποιά πλαίσια καὶ δρους θὰ προχωρήσει ἡ καθιέρωση του, πού σὲ καμιά περίπτωση δὲν θὰ πρέπει νὰ ἀποτελέσει ἐμπόδιο στὶς διεκδικήσεις τῶν ἐργαζομένων γιὰ αὐξήσεις στὸ βασικὸ μεροκάματο. Ἐντούτοις θὰ πρέπει νὰ ἀναγνωριστεῖ ἡ χρησιμότητα τοῦ θεσμοῦ γιὰ ὀρισμένα ἐπαγγέλματα, πού παρουσιάζουν ἰδιαιτέρους δρους ἐργασίας καὶ σοβαρὴ σημασία γιὰ τὴν οὐκονομία τοῦ τόπου, ὅπως γιὰ παράδειγμα τὸ Λιμάνι.

Στὰ πλαίσια τῆς «ἐλεύθερης» οὐκονομίας οὐδέποτε ἡ ἐργατικὴ τάξη θὰ πρέπει νὰ ἐγκαταλείψει τὶς οὐκονομικὲς διεκδικήσεις (πού ἀπαραίτητα θὰ πρέπει νὰ συνδέονται μὲ πολιτικούς στόχους) γιὰ τὸ ἀνέβασμα τοῦ βιωτικοῦ τῆς ἐπιπέδου. Γιατὶ σὲ καμιά περίπτωση δὲν μπορούμε νὰ πούμε πὼς ἡ ἐργατικὴ τάξη θὰ ὁλοκληρώσει καὶ θὰ κατοχυρώσει ποτές, ὅλες τὶς οὐκονομικὲς διεκδικήσεις μέσα σὲ τέτοιο κλίμα. Μιὰ τέτοια θεώρηση εἶναι πέρα γιὰ λανθασμένη καὶ ἀντιδιαλεκτικὴ. Ἐπομένως κάθε ἀνώτερη μορφή οὐκονομικῆς διεκδικήσεως ἀπὸ τὴν ἐργατικὴ τάξη θὰ πρέπει νὰ τοποθετεῖται μέσα σ' αὐτὰ τὰ πλαίσια πού ἀναφέραμε.

Τὸ ἐνθαρρυντικὸ μεροκάματο, λοιπόν, σὰν μιὰ ἀνώτερη μορφή ὠφελήματος, ἦταν φυσικὸ νὰ κερδηθεῖ ἀπὸ μιὰ πρωτοπόρα μερίδα τῆς ἐργατικῆς τάξης, πού στὴν περίπτωσή μας εἶναι οἱ λιμενεργάτες. Ἐτσι ὅλοι οἱ ἐργαζόμενοι τῆς Κύπρου θὰ πρέπει νὰ κατανοήσουν καὶ νὰ συμπαρασταθοῦν, ἂν χρειαστεῖ, στοὺς λιμενεργάτες συναδέλφους τοὺς. Γιατὶ κανένας δὲν θὰ διαφωνεῖ πὼς ἂν δὲν δεχτοῦμε αὐτὴ τὴν βασικὴ ἀρχὴ τῶν οὐκονομικῶν διεκδικήσεων, οἱ ἐργαζόμενοι δὲν θὰ καταχτοῦσαν κανένα ἀπὸ τὰ ὠφελήματα πού ἔχουν σήμερα, ἄδειες, γιορτές, ἰατροφαρμακευτικὴ περίθαλψη, ταμεῖο προνοίας κλπ. Ἀκόμα οὔτε οἱ ἡρωικοὶ πρωτοπόροι ἐργάτες τοῦ Σικάγου θὰ καταχτοῦσαν τὴν 8ωρη μέρα ἐργασίας τὴν Πρωτομαγιά τοῦ 1886.

Εἶναι λοιπόν λογικὸ, μὲ βάση τὴ λογικὴ τοῦ συ-

(στὴ σελίδα 8)

ΑΙΓΥΠΤΟΣ:

πορεία προς την αντιδραση

Τα πρόσφατα επεισόδια στο αεροδρόμιο Λάρνακας και οι επακόλουθες πολιτικές επιπτώσεις επιβεβαιώνουν πολλές από τις διαπιστώσεις της έφημερίδας αυτής και της όργάνωσής μας, τόσο για τις πολιτικές δομές που υπάρχουν στην Κύπρο όσο και για εύρύτερες εξωτερικές καταστάσεις. Θέλουμε, όμως, να ασχοληθούμε ειδικά με την Αίγυπτο σ' αυτό το άρθρο και με το θέμα των Κυπρο - Αιγυπτιακών σχέσεων που τόσο φαίνεται να απασχολεί την δική μας κυβέρνηση.

Η Αίγυπτος βρίσκεται σήμερα μέσα στα πλοκάμια του Αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, με τον όποιο ή άρχουσα τάξη της, κάτω από τον Πρόεδρο Σαντάτ, έχει ταυτίσει τα συμφέροντά της. Αυτό φαίνεται καθαρά από το 1972 όταν το καθεστώς Σαντάτ ζήτησε από την Ρωσία να αποσύρει όλο της το προσωπικό από την Αίγυπτο. Η Αμερική άρχισε αμέσως να βοηθάει την Αίγυπτο στην εξεύρεση καινούργιου στρα-

την Αραβική στρατιωτική και πολιτική συμμαχία.

Πέραν τούτου, το καθεστώς την προώθηση μιάς άσφασας Σαντάτ χρησιμοποιείται τώρα για την προώθηση μιάς τελικής λύσης του μεσανατολικού. Βεβαίως, αυτό δεν θα είναι τόσο εύκολο, αλλά οι οικονομικές διγαρχίες των διαφόρων αραβικών χωρών, της Αιγύπτου και του Ισραήλ, έχουν ήδη εκφράσει την επιθυμία τους για μία λύση που να υποστηρίξει τα κοινά τους συμφέροντα στην περιοχή αυτή και που ταυτόχρονα να εξυπηρετεί και τον ιμπεριαλισμό. Δηλαδή, μία λύση που θα έχει σκοπό, εκτός από την ενίσχυση και διακρίση των ταξικών συστημάτων σ' αυτές τις χώρες και την εξαπάτηση του Παλαιστινιακού λαού, την δημιουργία και ενός κοινού μετώπου ενάντια στην επέκταση της επιρροής της Ρωσίας, τόσο στην περιοχή αυτή όσο και στα «Κέρας της Αφρικής», όπου η Ρωσία, βοηθώντας την Αιθιοπία, έχει σκοπό την εγκατάσταση στρατιωτικών βάσεων, από τις οποίες να ελέγχει την κίνηση των πλοίων, προερχομένων από τις πετρελαιαγωγές της Μέσης Ανατολής και του Περσικού Κόλπου.

Στην ίδια την Αίγυπτο η εσωτερική πολιτική του καθεστώτος Σαντάτ και το χαμηλό βιοτικό επίπεδο των μαζών, που οδήγησαν πριν ένα χρόνο οι πρωτοφανείς διαδηλώσεις των εργαζομένων στις μεγάλες πόλεις, συνεχίζονται. Έκατομμύρια λαού, αγρότες και εργάτες ζουν κάτω από άθλιες συνθήκες με την οικονομία στα χέρια μιάς ομάδας γαιοκτημόνων, στρατιωτών και ή δύναμη πίσω από το καθεστώς Σαντάτ. Οι περιορισμένες μεταρρυθμιστικές τάσεις της Νάσεριτικής περιόδου έχουν σβύσει τελείως και οδμεμία προσπάθεια γίνεται από το αντιδραστικό αυτό καθεστώς ούτε καν μιά φαινομενική καλύτερευση των συνθηκών ζωής των μαζών.

Αυτά τα λίγα και γενικά πράγματα για την Αίγυπτο και τον ρόλο του καθεστώτος Σαντάτ εν-

τός και εκτός της Αιγύπτου. Πρέπει μέσα σ' αυτά τα πλαίσια τώρα να δούμε το θέμα των Κυπρο - Αιγυπτιακών σχέσεων.

Στο παρελθόν, η Αίγυπτος, ειδικά επί Νάσερ, όταν ακολουθούσε μιά ανεξάρτητη εξωτερική πολιτική, υπήρξε πράγματι ένας υποστηρικτής του Κυπριακού λαού. Τελευταίως, και πριν από τα γεγονότα, η υποστήριξη της όμως τυπική μόνο ήταν. Με τη διακοπή σήμερα διπλωματικών σχέσεων μεταξύ Κύπρου και Αιγύπτου χάνουμε μόνο μιά τυπική υποστήριξη, που στην ουσία μπορεί να είναι και άσχετη. Μάλλον η συμπεριφορά της Αιγύπτου και η δήλωση του Προέδρου Κάρτερ, υποστηρίζοντας την ενέργειά της στη Λάρνακα, πρέπει να μας προβληματίσουν. Όσον αφορά το ταί πάνω στο Κυπριακό η Αίγυπτος. Η πολιτική του καθεστώτος Σαντάτ δείχνει πως η Αίγυπτος ακολουθεί την Αμερικάνικη πολιτική όσον αφορά το Μεσανατολικό. Αυτή η Αμερικάνικη πολιτική μιάς άφορμής αμε- σα και έμμε- σα και είναι ο κυριώτερος μας εχθρός. Έτσι, στην ουσία η Αίγυπτος δεν μπορεί να ήταν ένας υποστηρικτής μας τον όποιον τώρα έχουμε χάσει. Ήταν μιά τυπική υποστήριξη που τώρα εκδηλώθηκε στην ουσία να είναι συνδεδεμένη με αντίθετα συμφέροντα. Μπορούμε να πούμε ακόμα πως το τί ισχύει για την Αίγυπτο ισχύει και για άλλες χώρες που ψηφίζουν υπέρ μας και τυπικά υποστηρίζουν την υπόθεση μας. Τελευταία λέγεται ακόμα πως και η ίδια η Αμερική μας υποστηρίζει

Είναι λοιπόν καιρός να αφήσουμε τις τυπικότητες που μέχρι τώρα δεν έκαναν και δεν μπορούν να κάνουν τίποτα, εκτός, σε ένα πολύ περιορισμένο διπλωματικό παιγνίδι που παίζεται, και να δούμε την ουσία. Οι πραγματικοί υποστηρικτές του Κυπριακού λαού είναι οι κυβερνήσεις και οργανώσεις που αντιπροσωπεύουν τα γνήσια συμφέροντα των δικών τους λαών. Γι' αυτό δεν πρέπει να μιάς απασχολεί το ότι η κυβέρνηση Σαντάτ δεν θα μιάς παρέχει τη ψήφο της σε Συνταλεύσεις των Ηνωμ. ηθικών και πως θα επηρεάσει και τον αρα-

βικό κόσμο να μιάς εγκαταλείψει, ακόμα και πως θα υποστηρίξει το καθεστώς Ντενκτάς. Οι αντικειμενικές πραγματικότητες για την υπόθεση μας δεν αλλάζουν.

Ίσως το μόνο που θα πρέπει να μιάς λυπήσει για τα γεγονότα στη Λάρνακα είναι ο σκοπός θανάτος και τραυματισμός των Αιγυπτίων κομμάντος και άλλων και οι ψευδείς πληροφορίες που δόθηκαν στον Αιγυπτιακό λαό γι' αυτά τα γεγονότα για να του δημιουργήσουν εθνικιστικά αισθήματα εναντίον του λαού του δικού μας.

τιωτικού εξοπλισμού. Επίσης τεράστια ποσά δόθηκαν σε οικονομική βοήθεια στο καθεστώς Σαντάτ από διάφορους οργανισμούς ελεγχόμενους από τις ΗΠΑ.

Το 1975 η Αίγυπτος απέδωσε στην Αμερική, υπογράφοντας τη Συμφωνία του Σινά με τον Ισραήλ. Αυτή η συμφωνία, σχέδιο του Κίσσινγκερ, εξουδετέρωσε την ίδια την Αίγυπτο, σε οποιαδήποτε πιθανή Αραβο-ισραηλινή σύρραξη και άφησε εκτεθειμένη τη Συρία. Η Συρία από μόνη της δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει στρατιωτικώς τον Ισραήλ και έτσι με αυτή τη συμφωνία η Αμερική κατάφερε να διασπάσει

ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΛΛΟΙ

ΧΩΡΙΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Ο κοινοβουλευτικός εκπρόσωπος του ΔΗ.ΚΟ. επανέλαβε τόσο στη Βουλή όσο και στο Παγκύπριο συνέδριο του κόμματός του, τη θέση της χωρίς ιδεολογία οικονομικής πολιτικής. Δεν ξέρω τι θέλει ν' αποδείξει ο κ. Αμπίζας, προβάλλοντας μιά τέτοια θέση, ξέρω όμως ότι ο καπιταλισμός είναι μιά ιδεολογία και ότι αν ήμουν καπιταλιστής δεν θα ντρεπόμουν να το πω και να το διακηρύξω.

ΚΡΑΤΟΣ ΔΙΚΑΙΟΥ

Σε μιά κοινωνία που η οικονομική πολιτική του κράτους δεν στηρίζεται σε

καμιά ιδεολογία, η κυβέρνηση παραχωρεί κίνητρα και φορολογικές διευκολύνσεις στους βιομήχανους, ενισχύει την ιδιωτική πρωτοβουλία την ίδια στιγμή που οι εργαζόμενοι πληρώνουν αβάσταχτους φόρους, χάνουν το δικαίωμα της επαργίας και το βιοτικό τους επίπεδο πέφτει καθημερινά. Γελοίες ιδεολογίες όπως ο καπιταλισμός και ο σοσιαλισμός, ή μάλιστα για τους εργαζόμενους, ή δε αδικη για τους βιομήχανους, δεν έχουν καμιά θέση στην κοινωνία μας αφού κατορθώσαμε να δημιουργήσουμε ένα κράτος δικαίου με την ιδεολογία του χωρίς ιδεολογία.

ΣΤ' ΑΡΜΑΤΑ

Ο Χρυσόσταμος — πρόκειται για τον

Αρχιεπίσκοπο — θέλει στρατό, άρτια εξοπλισμένο και δεν αποκλείει μάλιστα την πιθανότητα επιθετικής ενέργειας.

Συμφωνά, γιατί ένας τέτοιος στρατός θα είναι σε θέση να προασπίσει και το καινούργιο αρχιεπισκοπικό μέγαρο.

Ο ΑΡΧΗΓΟΣ

«Εμείνα δίπλα από το αεροπλάνο για να ελέγχω τις κινήσεις των Αιγυπτίων». Δήλωσε ο αρχηγός της αστυνομίας, περιγράφοντας τα γεγονότα στο αεροδρόμιο Λάρνακας.

Ίσως γι' αυτό οι Αιγύπτιοι κομμάντος δεν τόλμησαν να πραγματοποιήσουν καμιά επίθεση.

σοσιαλιστική ΕΚΦΡΑΣΗ

ΚΑΙ ΠΑΛΙΝ ΧΩΡΙΣ ΙΔΕΟΛΟΓΙΑ

Την περασμένη Κυριακή ο Πρόεδρος της Βουλής, μιλώντας στο συνέδριο του ΔΗ.ΚΟ., επανέλαβε τη γνωστή θέση του κόμματός του σχετικά με τις «ιδεολογικές διαμάχες». Ότι δηλαδή λίγο πολύ πρέπει να μπούν οι ιδεολογίες μας στο ψυγείο ώστε (υποστηρίζοντας το ΔΗ.ΚΟ.) να «σώσουμε την πατρίδα». Αυτό που δεν μπορούν να καταλάβουν ώριμοι είναι πως για τους σοσιαλιστές δεν υπάρχει κανένα δίλημμα: Η «έλλειψη» ιδεολογίας είναι η ιδεολογία της δεξιάς, είναι η ιδεολογία του συστήματος. Κι αυτή η ιδεολογία έδειξε την ανικανότητά της να σώσει την Κύπρο, να την απαλλάξει από την κατοχή και τον ιμπεριαλισμό.

Η «ΑΥΞΗΣΗ» ΤΟΥ ΜΙΣΘΟΥ

ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Ο μισθός των στρατιωτών αυξήθηκε κατά... 1500 μίλες. Το γεγονός είναι ένα άσχημο άσπερ για τους νέους που κάμνουν τη θητεία τους. Ο μισθός τους ήταν και παραμένει άσχετος με τις ανάγκες τους. Η ευθύνη συντήρησής τους παραμένει στις οικογένειές τους — αν μπορούν. Η μακρόχρονη θητεία και η έλλειψη ουσιαστικά απολαβών καταδικάζουν για μεγάλο διάστημα αυτά τα παιδιά, ιδίως τα φτωχότερα, σε μια προβληματική ανέχεια. Έπαναλαμβάνουμε πως η μόνη δυνατή λύση είναι η μείωση της θητείας, που μπορεί να γίνει αν δημιουργηθεί μια λαϊκή πολιτοφυλακή, και το ανέβασμα του επιπέδου των απολαβών σε επίπεδο συγκρίσιμο με ένα μίνιμουμ μεροκάματο.

ΤΟΥΡΚΟΚΥΠΡΙΟΙ ΚΑΙ ΝΤΕΝΚΤΑΣ

Οι τελευταίες απεργίες στα κατεχόμενα και η αντιπολιτευτική διάθεση της Τουρκοκυπριακής αντιπολίτευσης τον τελευταίο καιρό αντικατοπτρίζουν την αυξανόμενη κρίση που μαστίζει την «Τουρκοκυπριακή Ομόσπονδη Πολιτεία». Οι αντικειμενικές δυνατότητες για προσέγγιση των Έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων εργαζομένων σε ένα μέτωπο ενάντια στην εκμετάλλευση υπάρχουν. Η Κυπριακή Άριστερά μπορεί και πρέπει να προωθήσει τη σύμψηξη ενός τέτοιου μετώπου, κερδίζοντας την εμπιστοσύνη των Τουρκοκυπρίων εργαζομένων με τους αγώνες της ενάντια στους κοινούς έχθρους και την κοινή καταπίεση. Θα ήταν θανάσιμο σφάλμα αν η Άριστερά περιοριζόταν σε ένα διπλωματικό επίπεδο, που ουσιαστικά σημαίνει αποδοχή της καταπίεσης του Ντενκτάς πάνω στους Τουρκοκυπρίους. Ο αγώνας ενάντια στους εκμεταλλευτές, Έλληνοκυπρίους, Τουρκοκυπρίους και ξένους, είναι το κοινό σημείο αγώνα των εργαζομένων.

ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΙ : Χτύπημα του βιοτικού

επιπέδου του λαού

Πριν λίγες μέρες άρχισε η συζήτηση των προϋπολογισμών στη Βουλή. Στο σημερινό μας άρθρο θα ασχοληθούμε με την εξέταση των προϋπολογισμών και την όμιλία του Υπουργού των Οικονομικών.

Η επιθυμία οποιουδήποτε πολίτη να ενημερωθεί πάνω στους προϋπολογισμούς προσκρούει στην κυπριογραφική τους παρουσίαση. Οι προϋπολογισμοί δεν είναι τίποτε άλλο από δυο κατάλογοι με κάμποσους αριθμούς με πολύ λίγο πληροφοριακό περιεχόμενο. Δεν υπάρχει κανένας τρόπος για να ξεχωρίσει κανείς την οικονομική κατεύθυνση των δαπανών που παρουσιάζονται. Δεν φαίνεται δηλαδή πόσες είναι οι επενδύσεις, οι καταναλωτικές δαπάνες, οι δαπάνες για κοινωνικούς σκοπούς κ.ά., δεν υπάρχει δηλαδή η αναγκαία οικονομική κατάσταση των δαπανών.

Γενικά οι προϋπολογισμοί δίνουν την εντύπωση πως τίποτε δεν έχει αλλάξει στην Κύπρο από το 1973. Υποφέρουν δηλαδή από μια άρτη-ρυσκλήρωση, απότοκο της πίστης στη λειτουργία του οικονομικού συστήματος όπως το ξέρουμε. Η κρατική επενδυτική δραστηριότητα όπως

νομία αντιμετωπίζει σήμερα πιέσεις πάνω στο Ίσοζύγιο Πληρωμών (οι εισαγωγές είναι πολύ πιο ψηλές από τις εξαγωγές), ενώ παράλληλα παρατηρούνται επικίνδυνες αυξήσεις στις τιμές. Ο δείκτης τιμών λιανικής πώλησης της κυβέρνησης δείχνει για το 1977 άνοδο περίπου 8%.

να είναι καθαρό. Η κυβέρνηση ετοιμάζεται να χτυπήσει το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων με το πρόσχημα πάρα του πληθωρισμού. Από την άλλη, παρ' όλη την διαλαλούμενη υπερθέρμανση της οικονομίας, εκφράζει την πρόθεση να συνεχίσει την πολιτική των κινήτρων προς τους επιχειρηματίες.

Πρέπει για τούτο να τονίσουμε ξανά εκείνο που η σ.ε. έχει πολλές φορές πει. Οι εργαζόμενοι έχουν πληρώσει τα απαιτήματα του πολέμου. Πάνω στην πλάτη τους έχει «αναλωθεί» ο καπιταλισμός και το «μίνι οικονομικό θαύμα» μετά την τραγωδία του 1974. Σήμερα ο καπιταλισμός αντιμετωπίζει προβλήματα, παρόμοια με εκείνα που παρατηρούνται και σε άλλες χώρες. Ομοιότητα είναι παντού η απάντηση της άρχουσας τάξης στα προβλήματα: Φταίνε οι μισθοί και άρα πρέπει να χτυπηθούν.

"Αν το σύστημα έχει προβλήματα, φταίει το σύστημα και όχι οι εργαζόμενοι"

παρουσιάζεται στους προϋπολογισμούς αποτελεί—από μια πρόχειρη εξέταση που κάναμε— το 10% των καταναλωτικών δαπανών της κυβέρνησης. Αλλά ακόμα και αυτές οι μικρές επενδυτικές δαπάνες κατευθύνονται σχεδόν αποκλειστικά σε έργα υποδομής (που παραδοσιακά φτιάχνει το κράτος) παρά σε οποιαδήποτε άμεσα παραγωγικά έργα. Έτσι, το μέγεθος και η κατανομή των επενδύσεων εξακολουθούν να αφήνονται στα χέρια του ιδιωτικού τομέα, που παίρνει τις οικονομικές αποφάσεις πάντα με κριτήριο το άτομικό κέρδος.

Από τη σκοπιά των κρατικών εσόδων εξακολουθεί η ίδια αντιδραστική κατάσταση του παρελθόντος. Τα έσοδα από τη φορολογία προέρχονται κατά τα 3/4 περίπου από έμμεσους φόρους, ενώ οι άμεσοι φόροι αποτελούν μόνο το 1/4. Με λίγα λόγια οι εργαζόμενοι, τα πλατιά λαϊκά στρώματα, χρηματοδοτούν ένα μεγάλο μέρος των κρατικών δαπανών.

Η όμιλία του Υπουργού των Οικονομικών υπήρξε, όμως, πιο ενδιαφέρουσα. Όχι γιατί άλλαξε καθόλου η προσέγγιση των προβλημάτων και η φιλοσοφία της κυβερνητικής οικονομικής πολιτικής, αλλά γιατί, για πρώτη φορά, ο Υπουργός υποχρεώθηκε να κατονομάσει ορισμένα προβλήματα του κυπριακού καπιταλισμού και να καταδείξει έμμεσα ευθύνες.

Είναι γνωστό πως η οικο-

Σ' ένα σημείο της ομιλίας του ο Υπουργός αποδίδει τουλάχιστον τα προβλήματα—σε κάποιο τουλάχιστο βαθμό—στην αύξηση των μισθών κατά το 1977.

Η παρατήρηση τούτη δεν προέρχεται από έστω κακώς νοούμενη καλίστη φιλελευθερίστικη αμεροληψία, γιατί καμιά αναφορά δεν γίνεται ούτε στο ρόλο των υπερκερ-

δων, ούτε στη μεγάλη, έχταση της φοροδιαφυγής, ούτε στη λαθραία εξαγωγή συναλλαγματος ούτε στην πολυτελή κατανάλωση των πλουσίων.

Έτσι το μήνυμα φαίνεται

Οι εργαζόμενοι έχουν ήδη κάνει πολλές θυσίες. Δεν πρόκειται να έχουν μια νέα επίθεση εναντίον τους. Αν το σύστημα έχει προβλήματα, φταίει το σύστημα και όχι οι εργαζόμενοι.

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ

ΚΑΙ

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ

ΤΗΝ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ

Η ΑΠΟΙΚΙΑΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΚΑΙ ΤΑ «ΠΡΟΟΔΕΥΤΙΚΑ» ΚΑΘΕΣΤΩΤΑ ΤΟΥ ΤΡΙΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

ΜΕΡΟΣ Α'

Στις αρχές του αιώνα μας μια σκληρή ιδεολογική μάχη δινόταν στη Ρωσία σχετικά με την φύση της επανάστασης που θα ανάτρεπε το Ισάρο και θα απάλλαζε τη χώρα από τη φεουδαρχία και την ιμπεριαλιστική εξάρτηση. Δεν υπήρχε φυσικά διαφωνία ανάμεσα στους Μαρξιστές ότι η επανάσταση θα ήταν άστικη με την έννοια ότι θα ανέτρεπε τη φεουδαρχία και θα πραγματοποιούσε άστικές μεταρρυθμίσεις. Ποιός όμως, ή μάλλον ποιά τάξη μπορούσε να κάμει κάτι τέτοιο; Η συνηθισμένη μηχανιστική απάντηση τοποθετούσε την ευθύνη για την επανάσταση στην άστική τάξη. Μόνο μια δράκα επαναστάτες έβλεπαν σαν μόνη διέξοδο την πρωτοπόρα δράση του νεαρού προλεταριάτου της Πετρούπολης.

Η λογική που στηριζόταν στη διαπίστωση ότι η Ρώσικη άστική τάξη δημιουργήθηκε πολύ αργά για να μπορέσει να διεκδικήσει την ανεξάρτητη ήγemonία της. Ήταν αναγκασμένη να στηρίξει την ύπαρξή της σε διασυνδέσεις με το φεουδαρχικό κατεστημένο και την ιμπεριαλιστική άστική τάξη της Δύσης. Μόνο η εργατική τάξη μπορούσε να κόψει μια για πάντα τα δεσμά της φεουδαρχίας αν κατόφερνε να πάρει την εξουσία. Το γεγονός ότι η εργατική τάξη βρισκόταν στη μειοψηφία δεν σήμαινε πως έπρεπε να συμμαχήσει με την άστική τάξη που ήταν τελείως αντίθετη να δράσει επαναστατικά. Σήμαινε πως έπρεπε να κερδηθεί ή υποστήριξη των αγροτών.

Η πορεία των γεγονότων στην επανάσταση του 17 διακάωσε αυτή τη θέση. Το προλεταριάτο της Πετρούπολης ανέτρεψε τον Τσάρο τον Φεδράκη και εγκατέστησε τις δικές του κυβερνητικές δομές, τα Σοβιέτ. Τα εργατικά κόμματα αντί να πάρουν την εξουσία που τους προσφερόταν από τους ερίγτες την παράδωσαν στους άστούς. Η ιστορία αυτής της Κυβέρνησης, όπως άργησε και της κυβέρνησης συνασπισμού των Σοσιαλεπαναστατών και των Μενσεβίκων με τα άστικά κόμματα, είναι μια ιστορία ήμιετρωτων που στόχο είχαν την «σταθεροποίηση» της Δημοκρατίας με αποτέλεσμα την δημιουργία συνθηκών που θα οδηγούσαν σε ανεπανάσταση

αν τον Οχτώβρη δεν γινόταν το μεγάλο άλμα, η κατάληψη της εξουσίας από τους Μπολσεβίκους.

Με μια έννοια η Ρώσικη επανάσταση είναι και η πρώτη αποικιακή επανάσταση. Κι αυτό γιατί περιείχε έντονα το στοιχείο της απαλλαγής από τα ιμπεριαλιστικά δεσμά. Και η Ρωσία απαλλάχθηκε από τα ιμπεριαλιστικά δεσμά μόνο μετά την επανάσταση του Οχτώβρη. Ακόμα και στοιχειώδεις αστικοδημοκρατικές μεταρρυθμίσεις όπως η αγροτική μεταρρύθμιση, το μοίρασμα της τσιφλικαδικής γης στους αγρότες, δεν μπόρεσε να κάμει η άστική κυβέρνηση αλλά τις έβαλε άμεσως σ' εφαρμογή η κυβέρνηση των Μπολσεβίκων.

Από τη θεωρητική σκοπιά η Ρώσικη επανάσταση έδωσε την απάντηση στο πρόβλημα του καπιταλιστικού αδιεξόδου στις υποανάπτυκτες χώρες. Η άστική τάξη δεν μπορεί να φέρει σε πέρας την επανάστασή της και να επιβάλει την ήγemonία της. Έτσι το προλεταριάτο, που αρχίζει να δημιουργείται, μπορεί να πάρει την πρωτοβουλία να κάμει, και ιστορικά έκαμε η άστική τάξη στην Ευρώπη και να προχωρήσει σε σοσιαλιστικά μέτρα άνακαταγιατήτων άποτροπής ένδς άδιεξόδου, και μίας άντεπανάστασης. Φυσικά άκόμα και σε μια τέτοια περίπτωση αν δεν υπάρχει βοήθεια από τις ανεπτυγμένες χώ-

ρες σε σύντομο χρονικό διάστημα, άργα ή γρήγορα η επανάσταση αντιμετωπίζει τεράστιες δυσκολίες. Στη Ρωσία η διαμηχανική υποανάπτυξη και ο οικονομικός αποκλεισμός από τη Δύση ευλόγησαν την ανάπτυξη του Σταλινισμού.

Μετά το 2ο Παγκόσμιο πό-

Ιμπ Λιν
Ανέτρεψε τον "προοδευτικό" Ομόσπονδο

λεμο αναπτύχθηκε σε μια σειρά από χώρες ο αγώνας ενάντια στους καταχτητές, ο καθένας με το δικό του τρόπο, εμπειρικά και αυθόρμητα, σ' ένα κύμα αναζήτησης της ελευθερίας και της ανεξαρτησίας. Το έθνικο-απελευθερωτικό κίνημα δεν ήταν τίποτε άλλο από μια παραμορφωμένη εκδήλωση της αστικοδημοκρατικής επανάστασης. Μια προσπάθεια για να σπάσουν τα δεσμά που μπόδίζαν την ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων. Οι μικροκαπιταλιστές που πνίγονταν κάτω από τη δυσαστία της συνεργασίας μιας δράκας ντόπιων αφεντάδων με τους αποικιστές είτε συμμετείχαν είτε είνουσαν τους εξασφάλιζε κάποιο μερτικό στην εκμετάλλευση.

Μέσα στη δίνη της επανάστασης δεν ήταν δυνατό να έλγχετι κάθε εξέλιξη. Οι μάζες, πολλές φορές όπλισμένες, ήθελαν να προχωρήσουν πολύ

πιο πέρα από τις προθέσεις των άρχηγών τους. Η άστική τάξη ήταν πολύ αδύναμη για να στηριχτεί από μόνη της και να ανακόψει αυτή την κίνηση. Μόνη της διέξοδος ήταν η άπρόκαλυπτη συνεργασία της με τους πρώην δυνάστες. Η εργατική τάξη βρισκόταν σε έμβρυα κατάσταση και χωρίς επαναστατικές προοπτικές. Η σύγκρουση έρχόταν χωρίς καλά καλά να υπάρχει τάξη ικανή να επιβάλει την εξουσία της. Μέσα σε τέτοιες συνθήκες ο κρατικός μηχανισμός και τα ένοπλα σώματα παίρνουν μια ιδιαίτερη σημασία, γίνονται οι δυνάστες και ιπής ίδιας της τάξης που εκπροσωπούν. Συνήθως διαπνέεται από ένα σωρό μικροαστικές προκαταλήψεις, άκόμα έρχονται και σε σύγκρουση με τους καπιταλιστές. Σ' αυτή τη σύγκρουση χρησιμοποιούν άκόμα και τις λαϊκές μάζες που πολλές φορές και τις εξοπλίζουν. Μέσα στα άδιέξοδα που οδηγούνται αρχίζουν να παίρνουν και μέτρα πραγματικής επαναστατικής άλλαγής. Δίνουν γη στους άγρότες, κάμνουν έθνικοποιήσεις.

Δεν είναι όμως διατεθειμένοι, και δεν μπορούν, να δώσουν πραγματική εξουσία στις μάζες. Σύντομα δεν είναι σε θέση να λύσουν ούτε τα βασικά τους προβλήματα. Οι μάζες άπογοητεύονται, η αντίδραση αρχίζει να κερδίζει έδαφος. Άλλοτε η άντεπανάσταση όλοκληρώνεται με κάποιο πραξικόπημα όργανωμένο από τους ιμπεριαλιστές, άλλοτε τα καθεστώς συντηρείται στην εξουσία με όλοένα και στυγνότερα καταπιεστικά μέτρα και άλλοτε πάλι βλέπουμε μια κινηματογραφική ένολλαγή προσωπών σε άλληπάλληλα πραξικοπήματα που όργανώνονται μέσα στον ίδιο το στρατό.

Το γεγονός παραμένει ότι άδες σχεδόν οι πρώην όποικίες περνούν σε κάποιο στάδιο μια «προοδευτική» περίοδο, για λιγότερο ή περισσότερο χρόνο, με λιγότερες ή περισσότερες κοινωνικές μεταρρυθμίσεις. Άφου περάσουν μια περίοδο σχετικής άνεξαρτησίας επστρέφουν στην ιμπεριαλιστική εξάρτηση με τον ένα ή τον άλλο τρόπο. Μία μικρή μειοψηφία εφευγεί με τίμημα την εξάρτησή της από τη Σοβιετική Ένωση.

Για λόγους άνάλυσης είναι χρήσιμο να εξετάσουμε την εξέλιξη μερικών από αυτές τις χώρες χωρίζοντας τις σε ομάδες ανάλογα με την τύχη που είχαν τα «προοδευτικά» τους καθεστώς.

1. Άνατροπή με ιμπεριαλιστικό πραξικόπημα.

Σ' αυτές περιλαμβάνονται χώρες όπως το Κόγκο, η Γκάνα, η Περσία, η Ουγκάντα. Στην ίδια κατηγορία, σε ένα διαφορετικό επίπεδο, μπορούμε να τοποθετήσουμε και πολλές Λατινοαμερικάνικες χώρες όπως η Χιλή, η Βολιβία κλπ.

2. Όμαλή ή σχεδόν όμαλή έπιστροφή στο ιμπεριαλιστικό κύκλωμα.

Το πιο κλασσικό παράδειγμα είναι ίσως η Αίγυπτος. Άλλες χώρες είναι η Κένυα, η Ζάμπια κλπ. Οι Ινδίες ίσως να μπορούν να μπουν σ' αυτή την κατηγορία.

3. Έσωτερικό πραξικόπημα

Η Άλγερια, η Συρία, το Ιράκ. Οι δυο τελευταίες μπορούν ίσως να τοποθετηθούν και στο επόμενο γκρούπ ενώ η άνισάροπη συμπεριφορά του Αμίν κάμνει την Ουγκάντα να παρουσιάζει και φαινόμενα που άνήκουν σ' αυτή την ομάδα.

4. Άποσύνδεση από τον ιμπεριαλισμό, σύνδεση με τη Σοβ. Ένωση.

Τα πιο σημαντικά παραδείγματα είναι η Κίνα, η Κούβα και πιο πρόσφατα η Μοζαμβίκη, η Άγκόλα κλπ.

Ο πιο πάνω διαχωρισμός γίνεται άπλά και μόνο για εύκολια στην άνάλυση. Θάταν λάθος να τον θεωρήσουμε σαν μία άυστηρή κατάταξη. Στο επόμενο φύλλο θα προσπαθήσουμε να δώσουμε μέσα από ένα σύντομο ιστορικό μερικών από αυτές τις χώρες, τις όμοιότητες και τις διαφορές των «προοδευτικών» τους καθεστώςων. Στη συνέχεια θα δοκιμάσουμε να χαρτογραφήσουμε το βαθμό της προσφοράς τους και ν' άναζητήσουμε τη σωστή διέξοδο. Τέλος θα κάμουμε μια άναφορά στην δική μας περίπτωση, στην πορεία της Κύπρου.

ΚΑΘΕ ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ

Η ΚΥΠΡΟΣ ΕΙΝΑΙ ΩΡΑΙΟ ΜΕΡΟΣ...

Η Κύπρος είναι άμολογουμένως ωραίο μέρος. Είναι η νύμφη της Μεσογείου, η γενέτειρα της θεάς του Έρωτα, η χρυσή γέφυρα άνατολής και δύσης, η μακαρία γη, η νήσος των Άγιων και πολλά άλλα που μπορεί να παραθέσει κανείς ανάλογα με τη γενική του μόρφωση.

Στην Κύπρο γίνεται ή πρόκειται να εξαγγελθεί — δεν έχει άκόμα ξεκαθαριστεί τούτη η λεπτομέρεια — μακροχρόνιος άγώνας. Έτσι θεωρείται άναγκαίο να γίνη ή κατάλληλη προετοιμασία, ή δημιουργία δηλαδή των δομών και προϋποθέσεων εκείνων που θα στηρίξουν τον σκληρό άγώνα.

Βέβαια οι ιθύνοντες δεν έχουν άκόμα προτείνει κανένα συγκεκριμένο πρόγραμμα, μ' άπρέπει ν' άναγνωρίσει κανείς πως το θέμα είναι δύσκολο και άπαιτεί παλλή σκέψη και στοχασμό. Παρ' όλα αυτά έχουν σκιαγραφηθεί οι διάφορες κατευθύνσεις.

Θα συνεχίσουν τα οικονομικά κίνητρα

προς τους καπιταλιστές για να κάμνουν κέρδη και να επαναδραστηριοποιούν τον τόπο. Θά γίνονται δάνεια από το έξωτερικό και ειδικά τις φιλικές χώρες, όπως είναι οι ΗΠΑ, η Δυτική Γερμανία καθώς και από διάφορους φιλανθρωπικούς όργανισμούς, όπως είναι το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Για να μη υπάρχουν πληθωριστικές πιέσεις, ή κυβέρνηση θα πείσει τις πατριωτικές συντεχνίες και τους πατριώτες εργοδότες να υπογράψουν νέου εκώδικες Βιομηχανικών σχέσεων για να μη αύξάνονται οι μισθοί.

Για ν' άνυψωθεί το ήθικό και ή άγωνιστική διάθεση του λαού θα χτιστούν έργα. Ήδη έχει παρτεί ή άπόφαση να χτιστεί καθεδρικός ναός και άρχιεπισκοπικό μέγαρο, που όπως λέχτηκε, φιλοδοξεί να κλέψει τη μεγαλοπρέπεια του ναού του Άγίου Πέτρου στο Βατικανό και της Άγίας Σοφίας. (Γύρν' ά πίσω Άποστόλη, δεν τη παι — δεν τη παίρνουμε την Πό-

λη).

Ταυτόχρονα θα εισάγουμε κατά το 1978 άκόμα 1000 Μερσεντές ούτως ώστε εκείνοι που έχουν ένα να τα κάνουν δυο, για ν' αύξήσουμε τις επενδύσεις, μια πρϋ υπάρχει ένας έπιστημονικά μελετημένος και δομημένος μηχανισμός κινήτρων για την τόνωση των επενδύσεων.

Βέβαια όλα τούτα είναι μόνο μερικά από κείνα που πρόκειται να γίνουν. Πρό πάντων θα διαφυλαχθεί ή παλλαϊκή ένότητα και λαϊκή συμμετοχή. Η λαϊκή συμμετοχή προγραμματίζεται να λάβει χώραν στην Πλατεία Έλευθερίας (πρώην Μεταξά) στην 4η επέτειο της θάρβαρης εισβολής, για να μπορέσει ο λαός να φάει φουστίκια και πασα-τέμπο, να πιη Κόκα-Κόλα, να φωνάξει συνθήματα και να χειροκροτήσει.

Η Κύπρος είναι ωραίο μέρος... Ν τουριστική κίνηση άναμένεται να είναι αύξημένη...

Ο ΕΚΦΡΑΣΤΙΚΟΣ

ΜΑΘΗΤΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ

ΟΙ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΩΝ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

Χρόνια τώρα η τεχνική εκπαίδευση αντιμετωπίζει όρισμένα βασικά προβλήματα που επηρεάζουν άμεσα τους ίδιους τους μαθητές της. Αυτά τα προβλήματα συζητήθηκαν και προβλήθηκαν πολλές φορές, αλλά δυστυχώς καμία προσπάθεια δεν έγινε από μέρους των αρμοδίων για την επίλυσή τους.

Το πρόβλημα που απασχολεί περισσότερο τους μαθητές της τεχνικής εκπαίδευσης είναι η εισαγωγή τους στο Α.Τ.Ι. Το πρόβλημα αυτό το αναλύσαμε σε προηγούμενη έκδοση της ε-

πιτροπής για επίλυση του προβλήματος. Η επιτροπή του σχολείου μας, σε συνεργασία με τον διευθυντή, έκανε κοινή συνεδρίαση με τις υπόλοιπες Τεχνικές Σχολές της Λευκωσίας,

φημερίδας (άρ. φύλλου 34). Το πρόβλημα αυτό συζητείται έδω και πολύ καιρό από τους μαθητές, τους καθηγητές και τον διευθυντή.

δηλ. την Τεχνική Σχολή Λευκωσίας (πρωινή φοίτηση) και την Τεχνική Σχολή (Απογευματινή φοίτηση). Η κοινή επιτροπή Λευκωσίας έκανε δύο

Επιτροπή αγώνα για την εισαγωγή στο Α.Τ.Ι.

Μετά από εξαντλητικές συζητήσεις οι μαθητές, με δική τους πρωτοβουλία, διόρισαν μία

συνεδρίαση. Στην πρώτη συνεδρίαση καταπολιόθηκαν όλα τα μέλη για το σκοπό και το

ρόλο που θα έπαιζε η επιτροπή. Ο σκοπός της επιτροπής είναι να εισάγονται περισσότεροι μαθητές της τεχνικής εκπαίδευσης στο Α.Τ.Ι. Ο ρόλος της είναι να διαφωτίσει τον έξω κόσμο για την αδικία αυτή και για να συντάξει ένα υπόμνημα που θα σταλεί στο Διοικητικό Συμβούλιο του Α.Τ.Ι. Στην δεύτερη συνεδρίαση της επιτροπής αποφασίστηκε:

- 1) Να σταλεί αντιπροσωπεία στον διευθυντή του Α.Τ.Ι. για περισσότερες πληροφορίες πάνω στο θέμα, και
- 2) Να μαζικοποιηθεί το κίνημα.

Το περασμένο δεκαπενθήμερο εστάληκε μία δεκαπενταμελής αντιπροσωπεία στον κ. Χριστοδουλίδη, διευθυντή του Α.Τ.Ι., ο οποίος μας φέρεται φιλικότατα και υποσχέθηκε να μας βοηθήσει. Από αυτό φάνηκε ότι καταλαβαίνει τα προβλήματά μας.

Μετά από τη συνάντηση της αντιπροσωπείας με τον κ. Χριστοδουλίδη εκλέστηκαν σε κοινή συνεδρία αντιπροσωπείες των Τεχνικών Σχολών όλων των πόλεων. Στην κοινή συνεδρία των αντιπροσώπων αποφασίστηκε:

- 1) Να συναντηθούν με τον Τμηματάρχη Τεχνικής Εκπαίδευσης κ. Χατζηνικόλα για περισσότερες πληροφορίες.
- 2) Να γράφει κάθε πόλη ένα προσχέδιο υπομνήματος και να συζητηθούν τα προσχέδια και να γράφει το τελικό υπόμνημα στην επόμενη συνεδρία. Επίσης πάρθηκε η απόφαση να συνεχιστεί η συνεργασία μεταξύ των Τεχνικών Σχολών όλων των προβλημάτων που αντιμετωπίζει η Τεχνική Εκπαίδευση.

Μαθητές Τεχνικής Σχολής

Το Κυπριακό Σύνταγμα στά σχοδεία

Τελευταία άρχισε, στα σχολεία να διδάσκεται το σύνταγμα της Κύπρου, στα πλαίσια του μαθήματος της πολιτικής αγωγής. Αυτό φυσικά είναι καλός σκοπός του υπουργείου Παιδείας.

Το κυπριακό όμως σύνταγμα δεν παρέχεται δωρεάν στους μαθητές και είναι γραμμένο στην καθαρεύουσα. Ταυτόχρονα έχει εξαντληθεί από τα βιβλιοπωλεία και οι μαθητές βρίσκουν τρομερές δυσκολίες στο να προμηθευθούν το βιβλίο. Μερικοί καθηγητές ανέλαβαν να προμηθεύσουν το σύνταγμα

στοιχείο μαθητές, τελικά όμως αυτό κατόρθωσε εμπορική πράξη με στόχο την απόκομιση κέρδους από μέρους των καθηγητών.

Δυσκολίες βρίσκουμε και στο να καταλαβαίνουμε τη γλώσσα του συντάγματος. Είναι γραμμένο σε μία βαθεία καθαρεύουσα, χεδόν αρχαίζουσα γλώσσα, και μόνο με λεξικά μπορούμε να προχωρούμε.

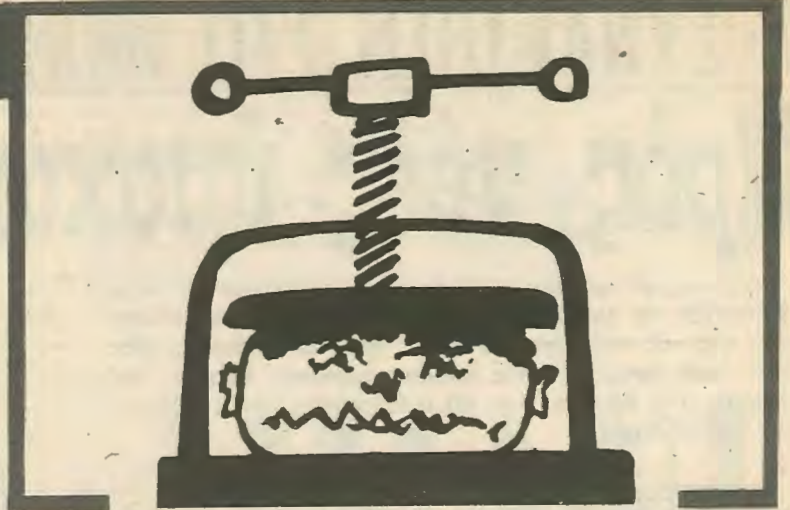
Ρωτούμε τώρα τους υπεύθυνους πώς μπορεί να διδασκώμαστε το Κυπριακό σύνταγμα τη στιγμή που δεν μπορούμε να το βρούμε ή, αν το βρούμε δεν

το καταλαβαίνουμε; Κι όταν πάρουμε το θέμα πιο γενικά, θα καταλήξουμε στο συμπέρασμα ότι κανένας απ' τους απλούς πολίτες δεν μπορεί να διαβάσει το σύνταγμα, του τύπου μας, και τότε το σύνταγμα δεν απευθύνεται στις μάζες του λαού αλλά σε μία συγκεκριμένη τάξη ανθρώπων.

Είναι πράγματι άκατανόητος ο λόγος που δεν απλοποιείται το σύνταγμα και δεν παρέχεται δωρεάν στις μάζες του Κυπριακού λαού.

Αν πραγματικός στόχος του υπουργείου Παιδείας είναι η ενημέρωση των μαθητών πάνω στο Κυπριακό σύνταγμα, τότε πρέπει να μεταφερθεί στη δημοτική γλώσσα και να δίνεται δωρεάν σε όλα τα στρώματα του λαού.

Μ. Π.
Μαθητής

Η ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΟΥ ΜΑΘΗΤΗ

Το σημερινό σύστημα αξιολόγησης των μαθητών στα σχολεία είναι λίγο - πολύ γνωστό. Υπάρχουν οι βαθμοί στο γυμνάσιο, που είναι αριθμοί από το 1-20 και στο δημοτικό που είναι γράμματα από το Ε-Α (στην τελευταία τάξη).

Δεν θα ασχοληθώ έκτετα με τα πρώτα του σημερινού συστήματος αξιολόγησης, αλλά θα κάμω μία μικρή αναφορά σε αυτά. Το κυριώτερο είναι ότι δημιουργεί προβλήματα για τους μαθητές. Τους κάνει να βάζουν σε σκοπό τους όχι τη μόρφωση αλλά τη υψηλή βαθμολογία, καταφεύγοντας πολλές φορές και σε μέσα που σ' ένα καλό σύστημα αξιολόγησης δεν θα παρατηρούσαν: π.χ. στο να «κλέβουν» στα διαγωνίσματα ή στο να κολακεύουν και να γίνονται δουλικοί μπροστά στον καθηγητή, για να πάρουν καλό βαθμό. Ακόμα η προσωπικότητα του μαθητή στο σχολείο εκπροσωπείται από ένα αριθμό που μπορεί και να αποδείξει ρυθμιστής της κατοπινής ζωής του.

Οι επιπτώσεις αυτού του συστήματος βαθμολογίας είναι αρνητικές και στην απόδοση των μαθητών. Ο μαθητής δεν καταλαβαίνει που ύστερει. Πάρνει ένα εερό βαθμό χωρίς να ξέρει γιατί τον πήρε, που είναι αδύνατος και τί πρέπει να κάνει. Οι παρατηρήσεις θεωρούνται προφανώς περιττές, εκτός αν έχουν να κάνουν με κάποιο παράπτωμα του μαθητή. Όλα αυτά αποδεικνύουν ότι οι βαθμοί είναι άχρηστοι και συνεπώς αφού σ' αυτούς στηρίζεται το σημερινό σύστημα αξιολόγησης αυτό πρέπει να

Αυτό που προτείνω είναι: (α) Πλήρη κατάργηση της βαθμολογίας (αριθμητικής και αλφαικής). Αντικατάσταση με σύντομη έκθεση που να περιλαμβάνει τα δυνατά και τα αδύνατα σημεία της προόδου και της συμπεριφοράς του μαθητή. (β) Πρέπει να λαμβάνεται υπόψη μαζί με την απόδοση, η ικανότητα και η προσπάθεια του μαθητή. (γ) Η αξιολόγηση να μη γίνεται σε σύγκριση με άλλους μαθητές αλλά σε σύγκριση με τον εαυτό του μαθητή, ανάλογα με τις ικανότητες και την προσπάθεια. Αυτό το σύστημα αξιολόγησης θα οδηγήσει και στην αλλαγή του τρόπου διδασκαλίας, δηλ. από την εξεταστική στην συλλογικοποίηση. (δ) Να γίνεται σε συχνά χρονικά διαστήματα ενημέρωση του μαθητή για την πρόοδό του. (ε) Τα διαγωνίσματα να γίνονται υπό μορφή διαγωνιστικής άσκησης έτσι ώστε ο καθηγητής να ξέρει τι βοήθεια να προσφέρει στο μαθητή για να συμπληρώσει τα κενά του. Με αυτό τον τρόπο θα μπορεί και ο καθηγητής να ξέρει πόσο η παράδοση έγινε αντιληπτή από τους μαθητές.

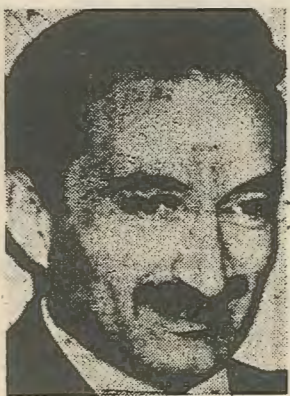
Με την αλλαγή του σημερινού συστήματος αξιολόγησης και την εγκαθίδρυση ενός νέου άκως περίπου ανέφερα προηγούμενα συστήματος, με την εφαρμογή της δωρεάν παιδείας σε όλα τα επίπεδα, του νομικά κατοχυρωμένου μαθητικού συντάκτου δικαιώματος μπαίνουν οι βάσεις για δημιουργία ελευθέρων, με ολοκληρωμένη προσωπικότητα μαθητών.

Μ. Μ.

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΣΤΟ ΜΟΝΤΡΑΙ: Πρός νέες υποχωρήσεις;

Σε λίγες μέρες συναντούνται στο Μοντρέ της Ελβετίας οι πρωθυπουργοί της Ελλάδας και Τουρκίας για να συζητήσουν, όπως λέγεται, διάφορα θέματα που αφορούν στις ελληνοτουρκικές θέσεις. Ανάμεσα στα θέματα που θα συζητηθούν είναι βέβαια και το Κυπριακό.

Κάθε φορά που κάποια διπλωματική πρωτοβουλία όσον αφορά το Κυπριακό αναλαμβάνεται, ο κυπριακός τύπος αρχίζει να δημιουργεί κλίμα έλπιδοφόρο, πως κάποια ενέργεια θα γίνει που κάπως θα επηρεάσει «ευνόικα» το Κυπριακό.

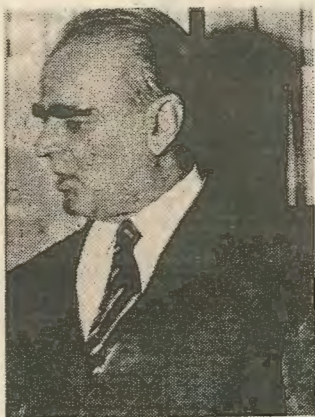
αν γίνουν οι «κατάλληλοι χειρισμοί» κτλ.

Η Σ. Ε. έχει πολλές φορές τονίσει πως τίποτε δεν πρέπει να περιμένει κανείς από τα διπλωματικά στεγανά και τη μυστική διπλωματία. Και τούτο δεν είναι ένας άσχετος λόγος. Η παγκόσμια ιστορία, αλλά πιο συγκεκριμένα η

πρόσφατη κυπριακή ιστορία, δείχνει πως, αν το Κυπριακό πήρε την τραγική πορεία που όλοι ξέρουμε, τούτο οφείλεται στο ότι ο λαός απέθηκε έντελως έξω από τις διαδικασίες των αποφάσεων για την τύχη του.

Ο κυπριακός λαός δεν μπορεί να έχει εμπιστοσύνη σε τέτοιου είδους «συναντήσεις κορυφής». Πολλά φημολογούνται για επικείμενη επανάληψη των ενδοκυπριακών συνομιλιών, ύστερα από πρωτοβουλία της Τουρκίας για υποβολή συγκεκριμένων προτάσεων. Ο νέος κύκλος των συνομιλιών είναι επικίνδυνος. Κάθε γύρας συνομιλιών στο παρελθόν οδηγούσε και σε νέα υποχώρηση. Και τούτο γιατί η τουρκική πλευρά είναι η στρατιωτικά ισχυρή, έχει στο πλευρό της την υποστήριξη των ΗΠΑ, ενώ η ελληνοκυπριακή πλευρά διαθέτει μόνο την υποχωρητικότητα της ελληνοκυπριακής και ελληνικής αρχουσας τάξης, που δεν κάνουν τίποτε άλλο από το να τονίζουν την «καλή θέληση» της ελληνικής πλευράς.

Είναι φανερό πως τον παρόντα συσχετισμό των δυνάμεων, στο προβλεπτό μέλλον, μόνο ο αγώνας του ίδιου του κυπριακού λαού μπορεί να τον αλλάξει.

Ακρογωνιαίος λίθος της μελλοντικής πορείας είναι η συνεργασία με τους Τουρκοκυπρίους σε μια ενιαία αγωνιστική διαδικασία ενάντια στους ιμπεριαλιστές και στους ντόπιους Εξουσιαστές εκμεταλλευτές. Η εμπιστοσύνη ανάμεσα στις δυο κοινότητες είναι κλονισμένη από τη διχόνοια και αλληλοσφαγή που προώθησαν οι ιμπεριαλιστές και οι γνωστές αντιδραστικές δυνάμεις στην Κύπρο, την Ελλάδα και την Τουρκία.

Η εμπιστοσύνη τούτη πρέπει να αποκατασταθεί. Όχι με ενδεχόμενες υποχωρήσεις απέναντι στον Ντενκτάς και την τουρκική αρχουσας τάξη. Άλλα με την προώθηση μιας πορείας αγώνα που να πείθει τους Τ/Κ εργαζομένους πως τα συμφέροντά μας είναι κοινά και στρέφονται ενάντια στον κοινό εχθρό.

ΟΙ ΛΙΜΕΝΕΡΓΑΤΕΣ ΛΕΜΕΣΟΥ ΚΑΙ ΤΟ ΕΝΘΑΡΡΥΝΤΙΚΟ ΜΕΡΟΚΑΜΑΤΟ

από τη 1η σελίδα
στήματος, στο ενθαρρυντικό μεροκάματο να ισχύσει και ενθαρρυντική φορολογία (μειωμένη φορολογία) για να αποτελέσει πραγματικό κίνητρο με εξασφαλισμένα ευεργετικά αποτελέσματα για την οικονομία του τόπου, από τη μία, και μέτρο για το ανέγερμα του διωκτικού επιπέδου του λαού, από την άλλη. Αν το κίνητρο εξανεμιστεί, δικαιολογημένα οι λιμενεργάτες θα αρνηθούν συνέχιση της εργασίας με το σύστημα του ενθαρρυντικού, με σοβαρές επιπτώσεις για την οικονομία και την ομαλή λειτουργία των λιμανιών.

Όταν δίνουν κίνητρα για την ενίσχυση της ιδιωτικής πρωτοβουλίας που στην πραγματικότητα εξυπηρετεί τον ατομικό πλουτισμό των κεφαλαιοκρατών, είναι διπλά λογικό και δίκαιο, να δίνουν και στους εργαζόμενους κίνητρα τέτοια, που να συμβάλλουν στην ταυτόχρονη ανάπτυξη της οικονομίας και του διωκτικού τους επιπέδου. Στην οικονομική ολιγαρχία, που σε στιγμές κρίσιμες για τον τόπο, φυγάδεψε τα κεφάλαιά της στο εξωτερικό, από τη μία δίνουν δάνεια, παγοποίηση μισθών, παροχών, ωφελημάτων, σε βάρος της εργατικής τάξης και από την άλλη αφήνουν ανοιχτές, πόρτες και παράθυρα, για φοροδιαφυγή.

Τα κίνητρα αυτά θα πρέπει απαραίτητα, για το έθνικό συμφέρον, να δίνονται στην εργατική και αγροτική τάξη, στους επιστήμονες και νεολαίους για να μπορέσουν να ζήσουν με αξιοπρέπεια στην Πατρίδα τους και να μη ξενιτεύονται, ενώ ταυτόχρονα να χτυπήσουμε αποτελεσματικά και την αστυφιλία.

Οι Κύπριοι εργαζόμενοι θα πρέπει να έχτιμουν σωστά την ενέργεια των λιμενεργατών συναδέλφων τους. Να τους συμπαρastaθούν. Μαζί τους θα κερδίσει το σύνολο της εργατοϋπαλληλικής τάξης της Κύπρου. Γιατί εκτός από την ενθαρρυντική φορολογία, ζητούν και την αλλαγή των συντελεστών φορολογίας με βάση το υπόμνημα των Οργανώσεων.

Διαδηλώση γυναικών αστυνομικών ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΠΡΟΑΓΕΙ

Με τις τελευταίες προαγωγές στην αστυνομία στον βαθμό του λοχία προκλήθηκε ένταση γιατί πολλοί αστυνομικοί είδαν ότι αδικήθηκαν και σε βάρος τους ευνόχησαν και προήχθησαν χουντικά στοιχεία που στο παρελθόν βοήθησαν φασιστικές καταστάσεις.

ΜΙΛΟΥΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

από την 1η σελίδα
—Πρέπει να γίνει Επιτροπή που θα παίρνει μέτρα ασφάλειας των λιμενεργατών. Η Επιτροπή με το Λιμεναρχείο θα πρέπει να ελέχουν τα σένια των βαποριών πριν να αρχίζουν δουλιά. Αυτό είναι βασικό και απαραίτητο μέτρο α-

σφάλειας. Γεμίσαμε τα Νοσοκομεία με χτυπημένους. (Πέτρος Όρφανίδης, παλιός ναυτικός με αρκετή πείρα—ΠΕΟ).

—Θα πρέπει να καθιερωθεί η Κυριακή σαν μέρα άργίας για τους λιμενεργάτες. (Λάλος).

ΧΟΥΝΤΙΚΟΥΣ'

Γυναίκες αστυνομικών κατέβηκαν σε διαδήλωση διαμαρτυρίας στις 23 του Φεβράρη, έξω από τη Βουλή και ζητούσαν ανάθεση των προαγωγών, απαιτώντας να μάθουν γιατί το κράτος προάγει και ευνόει φασίστες.

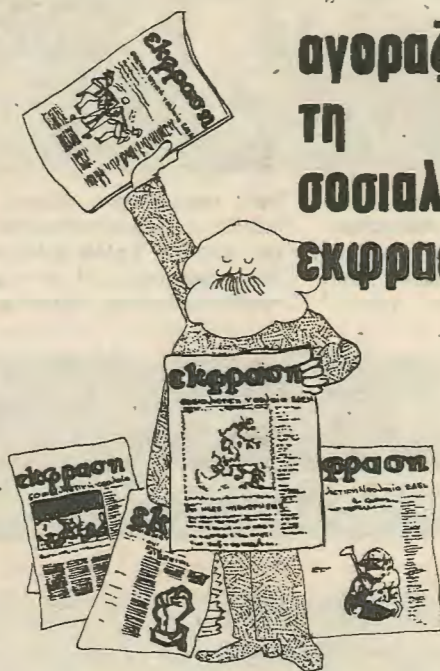
Τα πικετς των γυναικών έγραφαν: «Να προσχθούν αυτοί που πέρασαν τις εξετάσεις της 15ης Ιούλη», «Αδικούν οι δημόκράτες, προάγονται οι χουντικοί», «Η προαγωγή των φασιστών γίνεται στο πλαίσιο της καθαρότητας».

Οι τελευταίες προαγωγές δείχνουν ακόμα μία φορά ποιος μπορεί να είναι ο προσανατολισμός του κράτους. Είναι οι ίδιες δομές του κρατικού μηχανισμού που επιτρέπουν την παρασημοφόρηση φασιστών ανεξάρτητα από οποιοδήποτε έστω δημοκρατικές και δικαιοδοτικές διαθέσεις οποιοδήποτε αρμόδιου.

Ακόμα η αντίφαση μεταξύ προαγωγής φασιστών και των υποσχέσεων για καθαρότητα. Εξάθρα δείχνει πως το λιγότερο, τα περί καθαρότητας, αποτελούν δημογωγία. Όσο κι αν οι προαγωγές φαίνονται ένα μεμονωμένο θέμα, εν τούτοις εκπράζουν μία γενική πολιτική διάθεση.

Α. Α.

αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση

σοσιαλιστική
ΕΚΦΡΑΣΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλς
Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλς
Τιμή φύλλου 50 μίλς.
Οι επιταγές στο λογαριασμό
05-8-00 4572 Τράπεζα Κύπρου
Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική "Εκφραση" θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΝ Κωνσταντίνου Παλαιοιόλου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.